

Община Бяла Ситница

Покана за радост от Беласица

Красива е кестеновата гора на Беласица зиме, пролет, лято, а наесен става и много щедра. Хлябът на тази планина е кестенът. Когато отдаде своя бодлив отвън и божествен отвътре плод, беласишката гора си слага лилавата минзухарена пола и тържествено, като всяко величество, надява златната си корона, за да златее с бляскавото си чело още дълго.

Кестеновата планина със своите седем села - Коларово, Самуилово, Камена, Яворница, Ключ, Скрът, Габрене и Беласица, известни с името Подгорие, си има празник - Фестивал на кестена. Измислен е той от Дирекцията на най-младия природен парк у нас с името на планината. Паркът е сърцето на уникалното природно богатство на Беласица, пазител на специфичната култура, бит и поминък на Подгорието.

За шести път от 13 до 15 октомври подгорчани поканиха гости на мегдана в с. Коларово да се сгреят в топлата пазва на Беласица. Тази година Парковата дирекция състави още по-креативна програма, подкрепена институционално от Югозападното предприятие и Регионалната дирекция по горите в Благоевград, Българската фондация „Биоразнообразие“, Пирински туристически форум, от кметовете и читалищните секретари на подгорските села. И емоционално - от местните жители. От тях сме получили покана не само за фестивала, а и за... радост.

Радост е просто да се смесиш с тези хора в красиви носии, разположили в украсените шатри чудните си гозби с още по-чудни имена - пляска, крайшник, пупички, лангини, божанки, благи и солени баници, жинки и ухаещи отдалеч тави на телешко с кестени.

Радост, защото по-благ (благ тук значи сладък на вкус) от ястията са приказките с приветливите подгорчани. Шегуват се, сякаш не са били край печката цяла нощ!

Радост, защото много деца - от детски центрове, училища, читалища, както и гостенчетата им, са приобщени към празника с уменията си в различните изкуства и с ведрото си присъствие. Без капка смущение шестокласниците от СУ „Васил Левски“ в с. Коларово, които оформиха щанд със свои рисунки и ръкоделия на фона на сградата на школото, ми запяват химна на училището. Други, от СУ „Христо Ботев“ в с. Беласица, с гордост представят шедьоврите на биоградинката, организирана в двора на училището им с помощта на екобиолозите Стела и Мирослав Минчеви и учителката Елена Павлова.

Радост от това, че традициите не само се създават, а се пренасят напред, без излишна идеологизация, чисто, спретнато, просто със сърце. Ангел Иванов, момчето от шатрата, представяща с. Камена (кметът Октай Демиров, казва Ангел, останал в селото с хората за Петковден, защото празнуваме заедно), за трети път е на фестивала. Тридесетина вкусотии на щанда са направени от Ангел и съселанина му Георги. Средствата от продадените днес ястия се събират в кметството за поддръжка на местната екопътека. Отделно са приготвени и ястия, които се раздават благотворително.

И още радост - Беласица сбира приятелските народи. Превалили Беласица планина, която също им е родна, членовете на сдружение „Бела виста“ от Тетово се похвалиха и със своя фестивал - „Шарпланинска костениада“.

И ако не е радост заключителното вечерно „Оро на мегдано“, особено ако си минал през обучителното „Оро на дворо“!

Светлана БЪНЗАРОВА

